

Minister Infrastruktury

Znak pisma: DGW-3.054.4.2024

Warszawa, 26 maja 2025

Pan

Szymon Hołownia

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na interpelację nr 6104 Poseł na Sejm RP Anny Sobolak i Elżbiety Anny Polak w sprawie prac nad nowelizacją ustawy o rewitalizacji rzeki Odry, przedstawiam poniższe informacje, jednocześnie pragnę zaznaczyć, iż odpowiedź na pytanie nr 10 została przygotowana przez właściwego w tym zakresie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Należy wskazać, że obecnie procedowany projekt nowelizacji ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o rewitalizacji rzeki Odry (Dz. U. poz. 1963), zwany dalej „nowelizacją ustawy odrzańskiej”, zakłada częściową realizację postulatu zastąpienia obecnego, sztywnego katalogu niezwiązanych w zdecydowanej większości z tytułem ustawy „inwestycji dla Odry” na katalog, w którym znajdują się rodzaje inwestycji. Projekt nowelizacji zakłada elastyczne podejście i określenie rodzaju działań. Przypisanie poszczególnych inwestycji do określonych w ustawie działań będzie możliwe na podstawie przepisów rozporządzenia. Zakłada się że, przedmiotowe rozwiązanie zapewni większą sprawność i uproszczenie realizacji niezbędnych inwestycji. Ponadto nowe rozwiązanie da możliwość szybkiego reagowania w sytuacjach kryzysowych, czy wystąpienia krytycznych zjawisk pogodowych.

Warto dodać, że ze względu na fakt, że przepisy ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o rewitalizacji rzeki Odry, zwanej dalej „ustawą o rewitalizacji”, zapewniają także możliwość dofinansowania „inwestycji dla Odry” z budżetu państwa w wysokości określonej w tej ustawie to katalog tych inwestycji musi mieć charakter zamknięty na gruncie przepisów powszechnie obowiązujących (ustawy lub rozporządzenia). Tym samym nie jest możliwe utworzenie otwartego katalogu działań, które będą mogły być zaliczane do „inwestycji dla Odry”. Jednak zapewnienie w tym zakresie większej elastyczności jest możliwe dzięki ujęciu konkretnych „inwestycji dla Odry” w rozporządzeniu (które łatwiej można modyfikować).

Załączony do ustawy o rewitalizacji wykaz inwestycji wodno-ściekowych w aglomeracjach w dorzeczu Odry w zakresie budowy, rozbudowy lub modernizacji oczyszczalni ścieków w postaci zamkniętego katalogu został przygotowany na podstawie VI aktualizacji Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych (aKPOŚK). VI aKPOŚK została zatwierdzona przez Radę Ministrów w dniu 5 maj 2022 r. To właśnie ten Program definiuje najbardziej aktualne potrzeby samorządów w zakresie gospodarki wodno-ściekowej. AKPOŚK stanowi podstawowy instrument wdrożenia w Polsce postanowień dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych. Celem aKPOŚK jest ograniczenie zrzutów niedostatecznie oczyszczanych ścieków przez

realizację ujętych w nim inwestycji, co w konsekwencji ma zapewnić lepszą ochronę środowiska wodnego przed niekorzystnymi skutkami zrzutu ścieków.

Należy wskazać, że katalog inwestycji wodno-ściekowych, ujęty w ustawie o rewitalizacji, ma przede wszystkim wspierać inwestycje, które doprowadzą do pełnego wdrożenia dyrektywy 91/271/EWG, dlatego też nie obejmuje on wszystkich inwestycji.

Odnosząc się do inwestycji w aglomeracji Siechnice należy wskazać, że zgodnie z danymi przekazanymi przez gminy (gminne jednostki samorządu terytorialnego wiodące w aglomeracjach) na potrzebę aktualizacji KPOŚK, oczyszczalnia ścieków w ww. aglomeracji (oznaczona PLDO0680) spełnia wymagania zarówno pozwolenia wodnoprawnego, jak i rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy wprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych. Ponadto w zakresie planowanych działań inwestycyjnych na oczyszczalni nie określono działań w zakresie rozbudowy czy modernizacji istniejącej oczyszczalni ścieków w Siechnicach. Władze samorządowe ograniczyły się jedynie do określenia potrzeb w zakresie budowy sieci kanalizacji sanitarnej (9,5 km za około 10,5 mln zł). Dla tej aglomeracji nie zostały przekazane żadne informacje dotyczące planowanych działań inwestycyjnych na oczyszczalni ścieków w Siechnicach PLDO0680 w perspektywie do końca 2027 r. (co wynika z danych z AKPOŚK).

Na obecnym etapie Ministerstwo Infrastruktury analizuje zasadność aktualizacji wykazu inwestycji w aglomeracjach w dorzeczu Odry w zakresie budowy, rozbudowy lub modernizacji oczyszczalni ścieków, stanowiącego załącznik nr 1 do ustawy o rewitalizacji rzeki Odry. Brak wskazania inwestycji dotyczącej oczyszczalni ścieków w Siechnicach w tej ustawie lub w KPOŚK nie oznacza, że inwestycja ta nie może być przez gminę realizowana.

W zakresie konieczności dokonywania w procesie wydawania pozwoleń wodnoprawnych na szczególne korzystanie z wód lub wykonanie urządzeń wodnych uprzedniej analizy sytuacji hydrologicznej w zlewni z elementami bilansu wodno-gospodarczego, który wskazywać powinien obecne i perspektywiczne zasoby wód, przedstawiam następujące wyjaśnienia. Bilans wodno-gospodarczy powinien stanowić kompleksową ocenę dostępnych zasobów wodnych, biorąc pod uwagę zarówno ilościowe, jak i jakościowe aspekty wód w danej zlewni. Uwzględniając te elementy powinno być możliwe określenie, w jaki sposób planowane przedsięwzięcie wpłynie na stan wód oraz na realizację celów środowiskowych.

Zgodnie z art. 400 ust. 8 oraz art. 407 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087, z późn. zm.), zwanej dalej „Prawem wodnym”, pozwolenia wodnoprawne są wydawane na podstawie operatu wodnoprawnego oraz zgromadzonych w toku postępowania dowodów, dokumentów i informacji. Operat wodnoprawny jest specjalistycznym opracowaniem, którego wymagania zostały określone w art. 409 Prawa wodnego. Ten dokument zawiera w szczególności:

- 1) charakterystykę wód oraz odbiornika ścieków lub wód opadowych lub roztopowych objętych pozwoleniem wodnoprawnym;
- 2) określenie wpływu planowanych do wykonania urządzeń wodnych lub korzystania z wód na wody powierzchniowe oraz wody podziemne,

- w szczególności na stan tych wód i realizację celów środowiskowych dla nich określonych;
- 3) wielkość przepływu nienaruszalnego, średniego niskiego przepływu z wielolecia lub zasobu wód podziemnych.

Uwzględniając ww. wymagania należy wskazać, że wydanie pozwolenia wodnoprawnego powinno być poprzedzone analizą sytuacji hydrologicznej z uwzględnieniem elementów bilansu wodno-gospodarczego w odniesieniu do danego planowanego korzystania z wód.

Odnosząc się do propozycji stworzenia mechanizmów prawnych i finansowych sprzyjających rozwojowi infrastruktury służącej do retencjonowania wody w zlewni w postaci programów do retencjonowania wód w gospodarstwach domowych lub budowy, remontów, modernizacji, odbudowy i rewitalizacji małych zbiorników retencyjnych oraz budowy zbiorników wielofunkcyjnych, przedstawiam następujące informacje. Należy zwrócić uwagę, że obecnie istnieje już szereg mechanizmów prawnych, które umożliwiają rozwój infrastruktury służącej do retencjonowania wody. Przykładowo są to m.in. narzędzia zachęcające do retencjonowania wody np. na trwałych użytkach zielonych. Niezależnie od istniejących już mechanizmów prawnych, należy podkreślić, że w Ministerstwie Infrastruktury trwają obecnie analizy byłych i obecnych problemów powiązanych z małą retencją.

Z informacji pozyskanych z Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (PGW WP) wynika, że dążąc do poprawy bilansu wodnego na terenach użytkowanych rolniczo PGW WP opracowało założenia dotyczące kształtowania zasobów wodnych. Głównym celem zadań podejmowanych w tym zakresie na terenach rolniczych jest przywracanie dwufunkcyjnej roli urządzeń melioracyjnych, zapewniających zarówno odprowadzanie wód z pól i użytków rolnych, jak i zatrzymywanie wody – spowalnianie odpływu, co przyczynia się do zwiększenia retencji. Do realizacji tego celu są wykorzystywane urządzenia piętrzące na rzekach i kanałach oraz systemach melioracyjnych. Głównym założeniem tych zadań jest uzyskanie niemal natychmiastowego efektu zmagazynowania wody w praktycznie każdej zlewni w kraju.

Ponadto zgodnie z informacją uzyskanych z PGW WP, wynika, że ta jednostka prowadzi piętrzenia na około 4 000 obiektach hydrotechnicznych, w zależności od lokalnych potrzeb ograniczając odpływ wody na ciekach przy pomocy zastawek lub zamknięć na istniejących małych obiektach.

Od 23 grudnia 2022 r. obowiązują plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy Niemna, Dunaju i Łaby, a od 23 marca 2023 r. plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy Wisły, Odry i Pregoty. W planach zarządzania ryzykiem powodziowym (PZRP) zostały określone typy działań, a także zaplanowane do realizacji konkretne działania związane ze zwiększaniem retencji i spowalnianiem spływu wód opadowych (wpływające na redukcję ryzyka powodziowego i ograniczenie niekorzystnych skutków związanych z niedoborem wody). Do takich działań zaliczono m.in.:

- 1) ochronę lub zwiększanie retencji zlewniowej na gruntach leśnych, wodno-błotnych, zadrzewionych i zakrzewionych;
- 2) ochronę lub zwiększanie retencji zlewniowej na gruntach rolnych, zabudowanych i zurbanizowanych;

- 3) ochronę lub zwiększenie retencji dolin rzecznych;
- 4) budowę hydrotechnicznych obiektów retencjonujących wodę;
- 5) opracowanie dokumentów i przygotowanie podstaw do realizacji działania pozwalającego na uściślenie szczegółowych warunków kształtowania zagospodarowania przestrzennego dolin rzecznych lub terenów zalewowych, zwłaszcza obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.

W ramach projektu „Wdrożenie instrumentów wspierających realizację działań PZRP” opracowano instrumenty, które są formalno-prawnymi narzędziami pomocniczymi (wobec działań) oddziałującymi pośrednio na osiągnięcie celów zarządzania ryzykiem powodziowych. Opracowane dokumenty zawierają m.in. propozycje rozwiązań prawnych do wykorzystania w procesie legislacyjnym. Jednym z przygotowanych opracowań było:

- zadanie 1: Opracowanie przygotowujące rozwiązania prawne, kontrolne oraz inwestycyjne na bazie „Wytucznych w sprawie nietechnicznych metod zarządzania ryzykiem powodziowym”;
- zadanie 2: Opracowanie listy potencjalnych wskazań lokalizacyjnych, które powinny być przedmiotem dalszych prac analitycznych, które realizują cel główny: Zapewnienie ochrony i zwiększania naturalnej retencji oraz przywracania naturalnych warunków przepływu.

Przeciwdziałanie skutkom suszy prowadzi się zgodnie z planem przeciwdziałania skutkom suszy (PPSS). Ten dokument na okres od 2021 do 2027 r. został przyjęty 15 lipca 2021 r. w drodze rozporządzenia Ministra Infrastruktury (Dz. U. z 2021 r. poz. 1615). Aktualnie trwają prace w celu aktualizacji przedmiotowego planu. Celem PPSS jest ograniczenie skutków suszy, a zostanie on osiągnięty przez optymalne działania, zarówno technicznych, w tym inwestycyjnych, jak i nietechnicznych takich jak kształtowanie odpowiednich postaw i edukowanie społeczeństwa. PPSS wymaga wdrażania przez współdziałanie, co oznacza, że konieczne jest zaangażowanie społeczeństwa, zwłaszcza przedstawicieli władz samorządowych, środowisk naukowych, przedsiębiorców oraz organizacji społecznych.

PPSS zawiera m.in. katalog działań służących przeciwdziałaniu skutkom suszy. Jednym z zaplanowanych tam działań (działanie 26) jest: Opracowanie zasad finansowania działań przeciwdziałających skutkom suszy w programach operacyjnych. Przedmiotowe zadanie zmierza do podjęcia działań mających na celu uwzględnienie w programach operacyjnych i innych programach krajowych mechanizmów dofinansowania działań związanych z przeciwdziałaniem, ograniczaniem i łagodzeniem skutków suszy. Priorytetyzacja realizacji działań w powiązaniu z PPSS przyczyni się bezpośrednio do zwiększenia odporności danego terenu na skutki suszy poprzez realizację działań inwestycyjnych lub pośrednio poprzez zwiększenie świadomości społecznej w zakresie suszy. Integracja programów operacyjnych i PPSS przyczyni się także do racjonalnego wykorzystania środków.

Odnośnie do propozycji dotyczącej rozważenia wprowadzenia mechanizmów prawnych i finansowych sprzyjających odbudowie i utrzymaniu sprawności technicznej infrastruktury urządzeń melioracyjnych, w tym systemów piętrzenia wód, przedstawiam następujące informacje. Wykonywanie urządzeń melioracji wodnych, zgodnie z art. 199 ust. 1 Prawa wodnego, należy do właścicieli gruntów. Art. 199 ust. 2 ww. ustawy wskazuje, że urządzenia melioracji wodnych mogą być wykonywane na koszt Skarbu Państwa, w tym przy udziale środków, o których mowa w ust. 3, za zwrotem (w formie opłaty

melioracyjnej) części kosztów przez właścicieli gruntów, na które te urządzenia wywierają korzystny wpływ (zainteresowanych właścicieli gruntów). W związku z powyższym, wykonanie urządzeń melioracji wodnych na koszt Skarbu Państwa nie stanowi obowiązku PGW WP, a jedynie możliwość. Ponadto zgodnie z art. 199 ust. 5 ustawy Prawo wodne w przypadku wykonywania urządzeń melioracji wodnych w trybie, o którym mowa w art. 199 ust. 2 ustawy, wymagane jest przedłożenie wniosków zainteresowanych właścicieli nieruchomości.

Odnosnie wprowadzenia mechanizmów prawnych i finansowych gwarantujących udział społeczeństwa w gospodarowaniu zasobami wodnymi, informuję, że w Ministerstwie Infrastruktury trwają obecnie analizy obecnych przepisów. W wyniku tych analiz przewiduje się opracowanie przepisów, które będą miały na celu rozszerzenie udziału społeczeństwa w gospodarowaniu zasobami wodnymi. Ministerstwo Infrastruktury pragnie tym samym przyczynić się do budowy społeczeństwa obywatelskiego i pełniejszego wypełnienia przepisów konstytucyjnych.

W obecnie obowiązującym stanie prawnym jedną z kluczowych form udziału społeczeństwa w gospodarce wodnej stanowią konsultacje społeczne dokumentów planistycznych (m.in. projektów planów gospodarowania wodami, planów zarządzania ryzykiem powodziowym, aktualizacji programu ochrony wód morskich). Konsultacje zapewniają wszystkim zainteresowanym podmiotom możliwość zgłaszania uwag. Uwagi są analizowane, a zasadne uwzględniane podczas opracowywania finalnych wersji aktualizacji dokumentów dotyczących gospodarki wodnej. Ministerstwo Infrastruktury podejmuje działania w celu zapewnienia dodatkowych środków na prowadzenie konsultacji społecznych, m.in. w ramach działania FENX.02.04 Adaptacja do zmian klimatu, zapobieganie klęskom i katastrofom, typ projektu: Opracowanie i aktualizacja dokumentów strategicznych/planistycznych w zakresie gospodarowania wodami, zarządzania ryzykiem powodziowym oraz ochrony zasobów wodnych.

Odnosnie do udziału społeczeństwa w realizacji prac utrzymaniowych na ciekach należy wskazać, że PGW WP otrzymuje liczne wnioski od obywateli lub jednostek samorządu terytorialnego dotyczące wykonania tych prac. Zgodnie z informacjami uzyskanymi z PGW WP wynika, że każde zgłoszenie, które otrzymuje ten podmiot jest weryfikowane oraz oceniane pod względem zasadności i pilności. Zadania „awaryjne” są wykonywane niezwłocznie w ramach dostępnych środków finansowych lub siłami własnymi jednostek terenowych PGW WP, natomiast pozostałe zadania są realizowane po zapewnieniu finansowania.

Warto również wskazać na inicjatywę Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi w zakresie tworzenia Lokalnych Partnerstw do spraw Wody. Przedmiotowa inicjatywa ma na celu zwiększenie udziału społeczeństwa w ramach wykonywania zadań z zakresu melioracji wodnych. Szczegółowe informacje na temat realizacji ww. przedsięwzięcia posiada Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Odnosnie do propozycji dotyczącej wprowadzenia mechanizmów finansowych sprzyjających rozwojowi lokalnych, ekologicznych oczyszczalni ścieków (przydomowych, osiedlowych), w szczególności tam, gdzie budowa systemowych kanalizacji jest ekonomicznie nieuzasadniona, przedstawiam następujące informacje. Na podstawie obowiązujących przepisów, jednostki samorządów terytorialnych (gminy) posiadają

narzędzia prawne i planistyczne umożliwiające prowadzenie gospodarki ściekowej na swoich obszarach, w tym na obszarach aglomeracji wodno-ściekowych. Inwestycje w gospodarce ściekowej są finansowane przez gminę ze środków własnych. Mogą być także finansowane z różnych innych źródeł publicznych (zarówno krajowych oraz zagranicznych) jak i ze środków prywatnych. Istniejące mechanizmy finansowe przewidują możliwość finansowania zamierzeń inwestycyjnych zarówno w aglomeracjach ujętych w KPOŚK, jak i na obszarach poza aglomeracjami.

Ponadto stosownie do art. 403 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54 z późn. zm.) finansowanie ochrony środowiska i gospodarki wodnej może polegać na udzielaniu dotacji celowej z budżetu gminy na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji podmiotów niezaliczonych do sektora finansów publicznych, w szczególności m.in. osób fizycznych. Oznacza to, że możliwe jest partycypowanie przez samorządy w kosztach inwestycji podjętych przez np. osoby fizyczne na ich terenach prywatnych, jednakże pod warunkiem ujęcia tych inwestycji w ustawowym katalogu zadań z zakresu ochrony środowiska i gospodarki wodnej. Mając na uwadze powyższe budowa przydomowej oczyszczalni ścieków może być zaliczona do tego katalogu działań objętych dofinansowaniem. Należy zaznaczyć, że obecnie w ww. zakresie w Ministerstwie Infrastruktury trwają analizy obowiązujących przepisów pod kątem wprowadzenia dalszych niezbędnych zmian.

Odnosnie do propozycji dotyczącej wprowadzenia mechanizmów prawnych i finansowych sprzyjających stosowaniu rozwiązań inżynierskich polegających na zwracaniu do ponownego wykorzystania ścieków oczyszczonych przed ich bezproduktywnym odprowadzeniem do odbiornika, przedstawiam następujące informacje. W ocenie Ministerstwa Infrastruktury pożądane byłoby wprowadzanie systemów pozwalających na ponowne wykorzystanie w gospodarce wodnej wód pochodzących z procesu oczyszczania ścieków. Kompletny i sprawny system zagospodarowania wody szarej, montowany w budynku (np. piwnicy lub garażu), pozwala na odzysk wody w ilości do 200 l/d a następnie jej ponowne wykorzystanie w urządzeniach sanitarnych. Oznacza to możliwość uzyskania praktycznych oszczędności wody pobieranej na cele gospodarcze, jak również zapewnia jej dostępność w przypadku deficytów wody z sieci wodociągowej. Niemniej jednak stosowanie takich rozwiązań wymaga poniesienia dodatkowych kosztów na instalacje oraz serwis takich urządzeń.

W zakresie ponownego wykorzystania wody od 26 czerwca 2023 r. na terenie państw członkowskich UE obowiązują już przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/741 z dnia 25 maja 2020 r. w sprawie minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystania wody. Ten akt prawny określa minimalne wymagania na poziomie europejskim, pozwalające na bezpieczne dla ludzi oraz środowiska wykorzystywanie wody odzyskiwanej ze ścieków komunalnych do celów rolniczych. Ponadto ten akt prawny stanowi odpowiedź na zwiększający się problem występowania deficytów wody w krajach Unii Europejskiej. Przepisy ww. rozporządzenia UE są stosowane bezpośrednio (dlatego, co do zasady, nie wymagają zmiany przepisów krajowych) i tylko jeżeli jest to niezbędne na poziomie krajowym wprowadza się zmiany w celu ich pełnego wdrożenia.

Odnosnie do propozycji dotyczącej zmiany przepisów Prawa wodnego w zakresie uzupełnienia katalogu stron o wójta, burmistrza i prezydenta miasta w postępowaniach

w sprawie wydania pozwolenia wodnoprawnego, przedstawiam następujące informacje. W ocenie Ministerstwa Infrastruktury brak jest uzasadnienia do wprowadzenia zaproponowanej zmiany Prawa wodnego, z uwagi na następujące okoliczności. Zgodnie z art. 401 ust. 1 Prawa wodnego stroną postępowania w sprawach dotyczących pozwoleń wodnoprawnych jest wnioskodawca oraz podmioty, na które będzie oddziaływać zamierzone korzystanie z wód, lub podmioty znajdujące się w zasięgu oddziaływania planowanych do wykonania urządzeń wodnych. Tym samym legitymację do uczestniczenia w postępowaniu daje korzystanie z nieruchomości położonej w zasięgu oddziaływania planowanego korzystania z wód lub planowanego do wykonania urządzenia wodnego, a także sam fakt oddziaływania planowanego korzystania z wód bądź planowanego do wykonania urządzenia wodnego na dany podmiot. Stroną może być także gmina, jeżeli korzysta z nieruchomości w zasięgu oddziaływania przedmiotu postępowania. Nie ma natomiast uzasadnienia, aby w każdym postępowaniu w sprawie udzielenia pozwolenia wodnoprawnego brały udział jednostki samorządu terytorialnego. Takie rozwiązanie mogłoby mieć wpływ na przebieg postępowania przez jego zbyteczne wydłużenie. W takim przypadku wystąpiłby zbyteczny obowiązek każdorazowego informowania gminy o każdej podjętej czynności, wysyłania zbędnych zawiadomień i podejmowania dodatkowych czynności procesowych w wielu licznych postępowaniach, których gmina nie byłaby zainteresowana rozstrzygnięciem. Takie rozwiązanie doprowadziłoby tylko do zbytecznej biurokratyzacji postępowania i jego wydłużenia z uwagi na konieczność dodatkowego wysyłania korespondencji, przedłużania postępowań (z uwagi na konieczność zapewnienia wszystkim stronom postępowania możliwości skorzystania z uprawnień przewidzianych dla strony postępowania), jak również generowałoby znacząco wyższe koszty.

Należy podkreślić, że na podstawie obecnie obowiązujących przepisów gminy mają wpływ na zamierzenia inwestycyjne na obszarze ich właściwości na etapie planowania przestrzennego – wydawania decyzji o warunkach zabudowy i planów ogólnych, co wydaje się odpowiednie i wystarczające.

Odnośnie do propozycji dotyczącej czytelnego i jednoznacznego określania w ustawach kompetencji i obowiązków jednostek samorządu terytorialnego, przedstawiam następujące informacje uzyskane od Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Należy wskazać, że 5 grudnia 2024 r. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uchwalił ustawę o ochronie ludności i obronie cywilnej. Przedmiotowy akt prawny w:

- 1) art. 10 określa zadania wójta/burmistrza/prezydenta miasta,
- 2) art. 11 określa zadania starosty/prezydenta miasta na prawach powiatu,
- 3) art. 12 określa zadania marszałka województwa

– w zakresie ochrony ludności i obrony cywilnej, w tym również m.in. dotyczące ostrzegania i alarmowania ludności o zagrożeniach, posiadania niezbędnego potencjału do likwidacji skutków klęsk żywiołowych i innych tzw. „zagrożeń miejscowych” oraz zapewnienia zaopatrzenia w wodę.

Ponadto, obecnie jest procedowany przez Rządowe Centrum Bezpieczeństwa projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym oraz niektórych innych ustaw (UC47), który przewiduje regulacje odnoszące się do kwestii funkcjonowania jednostek

samorządu terytorialnego i lokalnej społeczności w sytuacji kryzysowej, w tym w czasie wystąpienia klęski ekologicznej.

W zakresie zmian kompetencji Inspekcji Wodnej informuję, że obecnie jest procedowany projekt nowelizacji ustawy odrzańskiej, który zakłada likwidację Inspekcji Wodnej. Wynika to z braku potrzeby utrzymywania wyodrębnionej formacji na rzecz wzmocnienia potencjału personalnego i finansowego kontroli w gospodarowaniu wodami. Ograniczona kadrowo Inspekcja Wodna, biorąc pod uwagę długość cieków wodnych w Polsce nie jest bowiem w stanie spełnić powierzonych jej zadań. W związku z powyższym propozycja zmian ww. kompetencji staje się bezprzedmiotowa z uwagi na planowane dalej idące zmiany.

Z poważaniem,
Dokument podpisany elektronicznie przez:
z upoważnienia Ministra Infrastruktury
Przemysław Koperski
Podsekretarz Stanu